

Medlem omhandlede, fik et Udtryk, som jeg kan karakterisere ved at henvise til en bekendt Historie, som jeg læste i min Ungdoms Dage, nemlig den, som havde til Overkrift: „Al, hvor forandret!“ Jeg skal ikke nægte, at det ærede Medlem som nu i saa mange Aar har repræsenteret Fremstridsprincippet

Formanden: Jeg skulde dog henstille til det ærede Medlem, om han ikke vilde beskæftige sig Mere med Sagen selv end med enkelte Medlemmers Stilling.

Berg: Ja, det er Sagen, jeg nu omtaler

Formanden: Ja, men det ærede Medlem bør vide, at der er visse Grænser med Hensyn til personlige Spørgsmaal, som ikke bør overtrædes.

Berg: Det var, som sagt, denne Betragtning, jeg kom til ligeoverfor den Omstændighed, at det ærede Medlem fandt det saa farligt at gjøre denne Forandring i Benævnelsen, naar man dog forøvrigt vil foretage Forandringer ved Forslaget. Denne Frygt for Forandringer har det ærede Medlem ellers ikke været beskæft af. En Ting skal jeg endnu bemærke i saa Henseende. Det ærede Medlem holdt sig endnu til Grundlovens Udtryk, og jeg skal ikke nægte, at det forbausede mig i høi Grad, at det ærede Medlem i § 37 i Grundloven kan ville søge nogenstomhelst Grund mod at vedtage det omtalte Forslag. Forfatteren af Grundlovens § 37 kommer i 3die Linie til at nævne „Sogneforstanderskabskreds“, og i 6te Linie nævner han det Samme, men han har saa lidt fastholdt dette Udtryk, at han endogsaa i Slutningen af Paragraphen kommer til at nævne „Sogneforstanderskabsdistrict“; han har altsaa ikke engang fastholdt dette Udtryk saa stærkt, at han har kunnet holde det fast gennem den eneste Paragraph, hvor det forekommer. Paa den anden Side har det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds saa liden Erhødhed for det Udtryk, som findes i Grundloven 3 Gange, at han som Ordfører for Udvalget om Landcommunalloven i

Forslaget til § 1 foreslaaer at ombytte dette Udtryk i Grundloven med et ganske andet Ord. Det siges jo nemlig her: „paa Landet bestyres de kommunale Anliggender af et Sogneforstanderskab for hver Sognekreds“. Det ærede Medlem nævner her „Sognekreds“ istedetfor det i Grundloven brugte Udtryk, men er dette da ikke ogsaa et Grundlovsbrud? Og naar det ærede Medlem kan foreslaae det Ord, som er brugt i Grundloven, ombyttet med et heelt andet, og naar han ikke i Forslaget til den sidstnævnte Lov har brugt Grundlovens Udtryk en eneste Gang, vil saa det ærede Medlem derved hente Beviis for, at man ikke maa forandre et Ord, som ikke staaer i Grundloven, men som er beslægtet med det nævnte? Saadanne Grunde forekomme mig rigtignok i høieste Grad at være uholdbare, og naar man ikke har andre at anføre derimod, saa viser det i alt Fald noksom, paa hvilken Side de gyldige Grunde synes at ligge. Der er et andet Forslag, som det ærede Medlem ogsaa har mødt sig, men som jeg maaskee maa tillade mig nøiere at forklare, og det er Forslaget under Nr. 11; det kommer igjen under Nr. 14, men rimeligviis bliver det Nr. 11, der kommer til at gjælde. Forslaget under Nr. 11 gaaer ud paa, at Borgerrepræsentanternes Antal skal være lige. Den samme Grund, man hidtil har havt til at foreslaae, at deres Antal skal være ulige, da Borgermesteren ikke har havt Sæde og Stemme i Borgerrepræsentationen, den samme Grund er nu tilstede, for at deres Antal skal være lige, da Borgermesteren skal have Sæde og Stemme deri; thi det er af praktiske Hensyn, man vil have et ulige Tal tilstede, for at der ikke altsom ofte skulde være lige Stemmer, og jeg haaber derfor, at den Forandring, man nu vil gjøre ved at sammensmelte de to Dele af Communalbestyrelsen til een, ligefrem begrundes dette Forslag. Nu kunde man sige: Ja, vel er det rigtigt, men saa ophører Forskjellen mellem den saakaldte større og mindre Halvdeel, saa kan man dele lige mellem begge Grupper af Vælgerne i Kjøbstæderne; men hertil siger jeg: Ja, det kunne vi nok, men saa begaae vi Uret imod de almindelige Vælgere; thi disse have hidtil valgt den saakaldte større Halvdeel, men, naar de nu kun skulde vælge ligesaa mange Borger-